

5. BIH KONGRES O VODAMA
5th B&H WATER CONGRESS

Zaključci Conclusions

Hotel Holiday / Sarajevo /
18. i 19. juni / 18-19th June

2026

TEMATSKE CJELINE / THEMATIC UNITS

STANJE VODA I ZAŠTITA VODNIH RESURSA / WATER STATUS AND PROTECTION OF
WATER RESOURCES

INTEGRALNO UPRAVLJANJE VODNIM RESURSIMA / INTEGRATED WATER
RESOURCES MANAGEMENT

VODNA SIGURNOST I KLIMATSKA OTPORNOST / WATER SECURITY AND CLIMATE
RESILIENCE

INOVACIJE, DIGITALIZACIJA I PAMETNI VODNI SISTEMI / INNOVATIONS,
DIGITALIZATION, AND SMART WATER SYSTEMS

UPRAVLJANJE VODAMA, POLITIKE, FINANSIRANJE I OBRAZOVANJE / WATER
MANAGEMENT, POLICIES, FINANCING, AND EDUCATION

NAUČNO-STRUČNI ODBOR / SCIENTIFIC COMMITTEE

Počasni predsjednik Naučno-stručnog odbora / Honorary President of the Scientific Committee:

Prof. dr. Tarik Kupusović

Predsjednica Naučno-stručnog odbora / President of the Scientific Committee:

Prof. dr. Emina Hadžić

Prof. dr. Dragan Savić

University of Exeter (UK)

Prof. dr. Carmen de Pablos Heredero

Rey Juan Carlos University Madrid (ESP)

Prof. dr. Giuseppe Tito Aronica

University of Messina (ITA)

Prof. dr. Harsha Ratnaweera

Norwegian University of Life Sciences (NOR)

Prof. dr. Haris Kalajdžisalihović

Građevinski fakultet Sarajevo (BiH)

Dr. Dalila Jabučar

HEIS Sarajevo (BiH)

Prof. dr. Damir Bekić

Građevinski fakultet Zagreb (HRV)

Prof. dr. Ferid Skopljak

Rudarsko-geološko-građevinski fakultet Tuzla (BiH)

Prof. dr. Goran Sekulić

Građevinski fakultet Podgorica (CG)

Prof. dr. Gordan Prskalo

Građevinski fakultet Mostar (BiH)

Prof. dr. Amra Serdarević

Građevinski fakultet Sarajevo (BiH)

Prof. dr. Barbara Karleuša

Građevinski fakultet Rijeka (HRV)

Prof. dr. Borislava Blagojević

Građevinski fakultet Niš (SRB)

Prof. dr. Branislav V. Đorđević

Građevinski fakultet Beograd (SRB)

Prof. dr. Harris Skoulikaris

Aristotle University of Thessaloniki (GRC)

Prof. dr. Hata Milišić

Građevinski fakultet Sarajevo (BiH)

Prof. dr. Hrvoje Gotovac

Fakultet građevinarstva, arhitekture i geodezije u Splitu (HRV)

Prof. dr. Izet Žigić

Prof. emeritus (BiH)

Dr. Jasminka Alijagić

Geološki zavod Slovenije, Ljubljana (SLO)

Dr. Anisa Čičić-Močić

Agencija za vodno područje rijeke Save (BiH)

Prof. dr. Damir Brđanović

Delft University of Technology (HOL)

Prof. dr. Jasmina Ibrahimpašić

(BiH)

Prof. dr. Jovan Despotović

Građevinski fakultet Beograd (SRB)

Prof. dr. Katerina Donevska

Građevinski fakultet Skoplje (MAK)

Prof. dr. Lidija Tadić

Građevinski fakultet Osijek (HRV)

Prof. dr. Maja Đogo

Fakultet tehničkih nauka Novi Sad (SRB)

Prof. dr. Nusret Drešković

Prirodno-matematički fakultet, Sarajevo (BiH)

Prof. dr. Muhamed Bajrić

Šumarski fakultet Sarajevo (BiH)

Dr. Prvoslav Marjanović

Institut za vodoprivredu "Jaroslav Černi" Beograd (SRB)

MA Petar Praštalo

Arhitektonsko-građevinsko-geodetski fakultet, Banja Luka (BiH)

Prof. dr. Nedžo Đurić

Građevinski fakultet Novi Sad (SRB)

Prof. dr. Nedim Suljić

Građevinski fakultet Mostar (BiH)

Prof. dr. Ognjen Bonacci

Prof. emeritus (HRV)

Dr. Marina Babić Mladenović

Institut za vodoprivredu "Jaroslav Černi", Beograd (SRB)

Prof. dr. Martin Oldenburg

Technische Hochschule OWL (GER)

Prof. dr. Milan Gocić

Građevinski fakultet Niš (SRB)

Prof. dr. Michael Tritthart

Građevinski fakultet, Univerzitet BOKU (AUS)

Dr. Selma Čengić

HEIS Sarajevo (BiH)

Prof. dr. Senka Barudanović

Prirodno-matematički fakultet Sarajevo (BiH)

Prof. dr. Slavko Bogdanović

Pravni fakultet za privredu i pravosuđe u Novom Sadu (SRB)

Prof. dr. Suad Špago

Građevinski fakultet Mostar (BiH)

Prof. dr. Mario Krzyk

Građevinski i geodetski fakultet Ljubljana (SLO)

Prof. dr. Nevenko Herceg

Ministarstvo prostornog uređenja FBiH

Prof. dr. Suvada Šuvalija

Građevinski fakultet Sarajevo (BiH)

Prof. dr. Tina P. Dašić

Građevinski fakultet Beograd (SRB)

Dr. Veljko Prodanović

Institut za vještačku inteligenciju (SRB)

Prof. dr. Svjetlana Stanić-Koštroman

Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede HNŽ-K (BiH)

ORGANIZACIONI ODBOR / ORGANIZING COMMITTEE

Predsjednica Organizacionog odbora / President of the Organizing Committee:
Prof. dr. Borislava Blagojević

Dragan Mitrović

Republički zavod za geološka istraživanja RS

Dejan Hrkalo

Zavod za vodoprivredu Bijeljina

Erna Zildžović

HEIS Sarajevo

Goran Bosankić

UNDP BiH

Nataša Stanišić

Udruženje konsultanata inženjera BiH

Ozren Đurić

Vode Srpske

Mirza Hujć

Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH

Damir Mrđen

Agencija za vodno područje Jadranskog mora

Enko Hubanić

IPSA Institut Sarajevo

Jelena Jokanović

MH Elektroprivreda RS

Admir Softić

Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH

Almir Bijedić

Federalni hidrometeorološki zavod

Adnan Pašalić

Vlada Brčko distrikta BiH

Amela Ćerić

JP Elektroprivreda BiH

Darko Borojević

Republički hidrometeorološki zavod RS

Samir Agić

Ministarstvo sigurnosti BiH

Samira Hunčak

Ministarstvo sigurnosti BiH

Senad Memić

Agencija za vodno područje rijeke Save

Snežana Vinterfeld

Zavod za vodoprivredu Bijeljina

Vedran Silajdžić

Zavod za vodoprivredu Sarajevo

ZAKLJUČCI I PREPORUKE V KONGRESA O VODAMA BOSNE I HERCEGOVINE

Sarajevo, 18–19. juni 2026. godine

Na osnovu 39 predstavljenih naučnih i stručnih radova, diskusija održanih u okviru tematskih sesija te centralnog okruglog stola posvećenog uticaju klimatskih promjena na ekstremne hidrološke događaje, izdvojeni su sljedeći zaključci i preporuke V Kongresa o vodama Bosne i Hercegovine:

Kongres potvrđuje da voda nije samo prirodni resurs i sektorsko tehničko pitanje, nego strateško pitanje javne sigurnosti, zdravlja stanovništva, ekonomskog razvoja, energetske i prehrambene sigurnosti te zaštite okoliša i prostora.

1. Klimatske promjene već značajno utiču na vodne resurse

Promjene režima padavina i temperature, učestalije kratkotrajne padavine visokog intenziteta, duži sušni periodi, niski proticaji, bujične i urbane poplave te promjene kvaliteta voda potvrđuju da se upravljanje vodama više ne može zasnivati isključivo na historijskim hidrološkim nizovima i ranijim projektnim pretpostavkama.

U planiranju, projektovanju i upravljanju vodnim resursima potrebno je sistematski primjenjivati klimatske scenarije, procjene neizvjesnosti i adaptivni pristup koji omogućava prilagođavanje mjera razvoja novim podacima i promjenama hidroloških uslova.

2. Upravljanje vodama mora se provoditi integralno, na nivou sliva i podsliva

Površinske i podzemne vode, komponente plave i zelene vode, zemljište, vegetacija, sediment, vodna infrastruktura i ekosistemi predstavljaju međusobno povezane dijelove hidrološkog sistema.

Potrebno je prevazići sektorsko i administrativno fragmentirano upravljanje te vodne, prostorne, okolišne, poljoprivredne, šumarske, energetske i razvojne politike povezati u jedinstven okvir upravljanja riječnim slivom. Pri tome treba uvažavati specifičnosti podslivova i lokalnih zajednica, ali i moguće uzvodne i nizvodne posljedice svake intervencije.

3. Monitoring, razmjena podataka i digitalizacija osnova su odlučivanja zasnovanog na dokazima

Neophodno je proširiti, modernizovati i dugoročno održavati mreže meteorološkog, hidrološkog, hidrogeološkog, agrometeorološkog i ekološkog monitoringa. Posebnu pažnju treba posvetiti malim i bujičnim slivovima, karstnim i pukotinskim akviferima, kvalitetu površinskih i podzemnih voda, zemljišnoj vlazi i evapotranspiraciji, transportu sedimenta, urbanim oborinskim vodama te

pritislima od odlagališta otpada, rudarskih, industrijskih i drugih aktivnosti.

Podaci različitih institucija trebaju biti standardizovani, prostorno povezani, provjereni i dostupni kroz interoperabilne informacione i GIS sisteme. Digitalizaciju vodnog sektora potrebno je tretirati kao dugoročnu javnu infrastrukturnu investiciju, uz održavanje opreme, razvoj ljudskih kapaciteta i jasna pravila upravljanja podacima. Numerički modeli, daljinska detekcija i umjetna inteligencija trebaju podržavati, a ne zamijeniti stručno odlučivanje.

4. Integralni sistemi rane najave predstavljaju prioritetnu mjeru adaptacije

U malim slivovima, zbog vrlo kratkog vremena razvoja bujičnih događaja, klasični sistemi osmatranja i upozoravanja često ne omogućavaju dovoljno vremena za reakciju. Potrebno je povezati regionalne i evropske prognostičke platforme, meteorološke radare, satelitska osmatranja, automatske kišomjerne stanice, lokalne senzore vodostaja i proticaja te nove izvore podataka i metode umjetne inteligencije.

Sistem rane najave nije samo tehnički sistem. On mora uključivati jasno definisane pragove, odgovorne institucije, protokole razmjene informacija, načine uzbunjivanja stanovništva, povezanost sa civilnom zaštitom, redovne vježbe, održavanje opreme i stabilno finansiranje.

5. Potrebno je ojačati institucionalnu i međusektorsku koordinaciju

Nejasne ili podijeljene nadležnosti, nedovoljna razmjena podataka i slaba povezanost institucija ostaju među najvećim ograničenjima efikasnog upravljanja vodnim resursima i hidrološkim ekstremima.

Potrebno je uspostaviti ili ojačati stalne mehanizme koordinacije koji će povezivati vodni sektor, hidrometeorološke službe, civilnu zaštitu, prostorno planiranje, šumarstvo, poljoprivredu, energetiku, zdravstvo, lokalne zajednice, akademsku zajednicu i druge relevantne aktere. Za svaku planiranu aktivnost potrebno je jasno definisati nosioce, nadležnosti, izvore finansiranja, rokove i način praćenja realizacije.

6. Preventivno i plansko upravljanje rizicima mora imati prednost nad reagovanjem nakon katastrofa

Ulaganja u prevenciju, monitoring, sisteme rane najave, održavanje vodotoka i infrastrukture, kontrolu korištenja prostora i jačanje kapaciteta institucija dugoročno su efikasnija od saniranja posljedica katastrofa.

Prioritetne aktivnosti treba da obuhvate:

- izradu i redovno ažuriranje registara bujičnih tokova te karata opasnosti i rizika od poplava;
- karte evakuacijskih pravaca i planove evakuacije, uz identifikovanje kritične infrastrukture i ranjivih grupa;
- definisanje pragova upozorenja, planova zaštite i spašavanja te redovno održavanje korita, kanala, propusta, nasipa i drugih zaštitnih objekata;
- planove upravljanja sušama i nestašicama vode, prioritete korištenja vode u sušnim periodima, mjere upravljanja potražnjom te očuvanje zemljišne vlage i strateških rezervi podzemnih voda.

7. Siva, zelena i plava infrastruktura trebaju se planirati kao komplementarna i klimatski otporna rješenja

Konvencionalne hidrotehničke mjere ostaju neophodne, ali same često nisu dovoljne da odgovore na rastuću klimatsku varijabilnost. Potrebno je povećati primjenu rješenja zasnovanih na prirodi i plavo-zelenoj infrastrukturi, uključujući obnovu riječnih i poplavnih područja, povećanje prirodne retencije, obnovu degradiranih padina i šumskih ekosistema, zaštitu obalnih pojaseva, kišne vrtove, zelene krovove, propusne površine i druge mjere upravljanja oborinskim vodama.

Rješenja zasnovana na prirodi treba posmatrati kao dopunu, a ne potpunu zamjenu za konvencionalne mjere. Njihov izbor mora se zasnivati na lokalnim karakteristikama, modelskim analizama, procjeni troškova i koristi te mogućnostima održavanja. Postojeću i planiranu vodnu infrastrukturu potrebno je provjeravati u odnosu na buduće klimatske scenarije, uključujući sigurnost brana i nasipa, kapacitete sistema odvodnje i zaštite od poplava, upravljanje sedimentom, ekološki prihvatljive protoke, nizvodnu sigurnost i zaštitu biodiverziteta.

8. Zaštita kvaliteta površinskih i podzemnih voda mora biti zasnovana na procjeni rizika

Podzemne vode i izvorišta predstavljaju strateške resurse za vodosnabdijevanje i zahtijevaju kontinuirani monitoring, dosljednu zaštitu vodozaštitnih zona i pravovremeno upravljanje pritiscima.

Posebnu pažnju potrebno je posvetiti uticajima neprečišćenih otpadnih voda, odlagališta otpada, rudarskih i industrijskih aktivnosti, poljoprivrede i zagađenog zemljišta. Prioritetne lokacije i izvore zagađenja potrebno je utvrđivati na osnovu procjene rizika, a efekte provedenih mjera pratiti kroz dugoročni monitoring. Kod procjene kvaliteta voda treba uvažavati promjenu proticaja i hidrološkog režima, jer su kvalitet i raspoloživost vode međusobno povezani.

9. Održive vodne usluge zahtijevaju tehničku efikasnost, stručne kapacitete i stabilno finansiranje

Smanjenje gubitaka vode, pouzdan rad vodovodnih i kanizacionih sistema, te efikasno prečišćavanje otpadnih voda zahtijevaju kvalitetne podatke, redovno održavanje, stručno osposobljene operatere i održiv tarifni i finansijski okvir.

Ekonomski nivo gubitaka vode treba utvrđivati prema lokalnim tehničkim, resursnim i ekonomskim uslovima, a ne prema nerealnom cilju potpunog uklanjanja gubitaka. Razmjenu operativnog znanja potrebno je jačati kroz mreže stručnjaka iz prakse, kontinuirano stručno usavršavanje i saradnju sa univerzitetima i istraživačkim institucijama.

10. Prekogranična saradnja neophodna je za održivo upravljanje zajedničkim slivovima

Rijeke i hidrološki procesi ne poznaju administrativne granice. Održivo upravljanje zajedničkim vodnim resursima zahtijeva kontinuiranu saradnju država, nadležnih institucija na svim nivoima vlasti, stručnih organizacija i lokalnih zajednica.

Potrebno je i dalje usklađivati monitoring, metodologije, prostorne baze podataka, planove upravljanja vodama i planove upravljanja rizikom od poplava te u punoj mjeri koristiti postojeće međunarodne sporazume, komisije i druge mehanizme saradnje.

11. Edukacija javnosti i jačanje stručnih kapaciteta sastavni su dio upravljanja vodama

Potrebno je uspostaviti kontinuirane programe edukacije za donosioce odluka, stručnjake, operatere, službe zaštite i spašavanja, lokalne zajednice, medije, škole i stanovništvo.

Pored opšte edukacije javnosti, potrebno je sistemski jačati stručne kapacitete institucija i operatera te osigurati očuvanje i prenošenje stečenog znanja i iskustava. Važno je povezivati nauku, struku i donosioce odluka. Upozorenje ima vrijednost samo kada je pravovremeno, razumljivo, dostupno i povezano sa unaprijed poznatim načinom postupanja.

12. Zaključke Kongresa potrebno je pretvoriti u provedive, finansirane i mjerljive aktivnosti

V Kongres o vodama Bosne i Hercegovine poziva nadležne institucije da ključne preporuke pretoče u akcione planove koji će sadržavati jasno definisane prioritete, odgovorne institucije, rokove realizacije, potrebne finansijske i ljudske resurse, pokazatelje ostvarenih rezultata i način javnog izvještavanja o napretku.

Dosljedna provedba strateških opredjeljenja i planskih dokumenata ključna je za postizanje konkretnih rezultata. U tom cilju potrebno je osigurati stabilno finansiranje, unaprijediti koordinaciju institucija i uspostaviti sistem praćenja ostvarenih rezultata. Naučna i stručna zajednica treba nastaviti pratiti provedbu ovih preporuka i predstaviti ostvarene rezultate na narednom Kongresu o vodama Bosne i Hercegovine.

CONCLUSIONS AND RECOMMENDATIONS OF THE 5TH WATER CONGRESS OF BOSNIA AND HERZEGOVINA

Sarajevo, 18–19 June 2026

Based on the 39 scientific and professional papers presented, the discussions held within the thematic sessions, and the central round table dedicated to the impact of climate change on extreme hydrological events, the following conclusions and recommendations of the 5th Water Congress of Bosnia and Herzegovina have been drawn:

The Congress confirms that water is not only a natural resource and a sector-specific technical issue, but a strategic matter of public safety, public health, economic development, energy and food security, and the protection of the environment and space.

1. Climate change is already significantly affecting water resources

Changes in precipitation and temperature regimes, more frequent short-duration high-intensity rainfall, longer dry periods, low flows, flash and urban floods, and changes in water quality confirm that water management can no longer rely solely on historical hydrological series and earlier design assumptions.

Climate scenarios, uncertainty assessments and an adaptive approach that allows development measures to be adjusted to new data and changes in hydrological conditions should be applied systematically in the planning, design and management of water resources.

2. Water management must be carried out in an integrated manner, at the river basin and sub-basin level

Surface water and groundwater, the blue and green water components, soil, vegetation, sediment, water infrastructure and ecosystems are interconnected parts of the hydrological system.

Sectoral and administratively fragmented management should be overcome, and water, spatial, environmental, agricultural, forestry, energy and development policies should be linked within a single river basin management framework. In doing so, the specificities of sub-basins and local communities must be respected, as well as the possible upstream and downstream consequences of each intervention.

3. Monitoring, data exchange and digitalization are the foundation of evidence-based decision-making

It is necessary to expand, modernize and maintain over the long term the networks for meteorological, hydrological, hydrogeological, agrometeorological and environmental monitoring.

Special attention should be paid to small and torrential catchments, karst and fissured aquifers, the quality of surface water and groundwater, soil moisture and evapotranspiration, sediment transport, urban stormwater, and pressures from waste disposal sites, mining, industrial and other activities.

Data from different institutions should be standardized, spatially linked, verified and available through interoperable information and GIS systems. The digitalization of the water sector should be treated as a long-term public infrastructure investment, accompanied by equipment maintenance, human capacity development and clear data management rules. Numerical models, remote sensing and artificial intelligence should support, not replace, expert decision-making.

4. Integrated early warning systems are a priority adaptation measure

In small catchments, owing to the very short development time of torrential events, classical monitoring and warning systems often do not allow sufficient time to react. Regional and European forecasting platforms, weather radars, satellite observations, automatic rain gauge stations, local water level and discharge sensors, as well as new data sources and artificial intelligence methods, should be linked.

An early warning system is not merely a technical system. It must include clearly defined thresholds, responsible institutions, information exchange protocols, methods of alerting the population, links with civil protection, regular drills, equipment maintenance and stable financing.

5. Institutional and cross-sectoral coordination needs to be strengthened

Unclear or divided responsibilities, insufficient data exchange and weak links between institutions remain among the greatest constraints on the effective management of water resources and hydrological extremes.

Permanent coordination mechanisms should be established or strengthened to connect the water sector, hydrometeorological services, civil protection, spatial planning, forestry, agriculture, energy, health, local communities, the academic community and other relevant stakeholders. For each planned activity, the responsible parties, competencies, sources of funding, deadlines and the method for monitoring implementation should be clearly defined.

6. Preventive and planned risk management must take precedence over post-disaster response

Investments in prevention, monitoring, early warning systems, maintenance of watercourses and infrastructure, control of land use, and strengthening of institutional capacities are more efficient in the long term than remediating the consequences of disasters.

Priority activities should include:

- preparing and regularly updating registers of torrential watercourses and flood hazard and risk maps;
- maps of evacuation routes and evacuation plans, with identification of critical infrastructure and vulnerable groups;
- defining warning thresholds, protection and rescue plans, and regular maintenance of riverbeds, channels, culverts, embankments and other protective structures;

- drought and water scarcity management plans, priorities for water use in dry periods, demand management measures, and the preservation of soil moisture and strategic groundwater reserves.

7. Grey, green and blue infrastructure should be planned as complementary and climate-resilient solutions

Conventional hydrotechnical measures remain necessary, but alone they are often not sufficient to respond to growing climate variability. The use of nature-based solutions and blue-green infrastructure should be increased, including the restoration of rivers and floodplains, an increase in natural retention, the restoration of degraded slopes and forest ecosystems, the protection of riparian zones, rain gardens, green roofs, permeable surfaces and other stormwater management measures.

Nature-based solutions should be seen as a complement to, not a complete replacement for, conventional measures. Their selection must be based on local characteristics, modelling analyses, cost-benefit assessment and maintenance capabilities. Existing and planned water infrastructure should be checked against future climate scenarios, including the safety of dams and embankments, the capacity of drainage and flood protection systems, sediment management, ecologically acceptable flows, downstream safety and the protection of biodiversity.

8. The protection of surface water and groundwater quality must be based on risk assessment

Groundwater and springs are strategic resources for water supply and require continuous monitoring, consistent protection of water protection zones and timely management of pressures.

Special attention should be paid to the impacts of untreated wastewater, waste disposal sites, mining and industrial activities, agriculture and contaminated land. Priority locations and sources of pollution should be identified on the basis of risk assessment, and the effects of the measures implemented should be tracked through long-term monitoring. When assessing water quality, changes in flow and the hydrological regime should be taken into account, as water quality and availability are interrelated.

9. Sustainable water services require technical efficiency, professional capacity and stable financing

Reducing water losses, the reliable operation of water supply and sewerage systems, and efficient wastewater treatment require quality data, regular maintenance, professionally trained operators and a sustainable tariff and financial framework.

The economic level of water losses should be determined according to local technical, resource and economic conditions, and not according to the unrealistic goal of eliminating losses completely. The exchange of operational knowledge should be strengthened through networks of practising experts, continuous professional development and cooperation with universities and research institutions.

10. Transboundary cooperation is essential for the sustainable management of shared river basins

Rivers and hydrological processes do not recognise administrative borders. Sustainable management of shared water resources requires continuous cooperation among states, competent institutions at all levels of government, professional organizations and local communities.

Monitoring, methodologies, spatial databases, water management plans and flood risk management plans should continue to be harmonized, and existing international agreements, commissions and other cooperation mechanisms should be used to the fullest extent.

11. Public education and the strengthening of professional capacities are integral parts of water management

Continuous education programmes should be established for decision-makers, experts, operators, protection and rescue services, local communities, the media, schools and the general public.

In addition to general public education, the professional capacities of institutions and operators should be systematically strengthened, and the preservation and transfer of acquired knowledge and experience ensured. It is important to connect science, the profession and decision-makers. A warning has value only when it is timely, understandable, accessible and linked to a course of action known in advance.

12. The Congress conclusions need to be turned into feasible, funded and measurable activities

The 5th Water Congress of Bosnia and Herzegovina calls on the competent institutions to translate the key recommendations into action plans containing clearly defined priorities, responsible institutions, implementation deadlines, the necessary financial and human resources, indicators of results achieved and a method of public reporting on progress.

The consistent implementation of strategic commitments and planning documents is key to achieving concrete results. To this end, stable financing should be secured, institutional coordination improved and a system for monitoring the results achieved established. The scientific and professional community should continue to monitor the implementation of these recommendations and present the results achieved at the next Water Congress of Bosnia and Herzegovina.